

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat het college van burgemeester en wethouders van Delft onvoldoende oog heeft (gehad) voor de belangen van het Buurtcomité Indische Buurt door stelselmatig pas na vele weken uitvoering te geven aan rechterlijke uitspraken. Voorts weigert het college het buurtcomité te informeren of met verzoeker van gedachten te wisselen.

Beoordeling

16. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat overheidsinstanties gevolg geven aan rechterlijke uitspraken.

Dit impliceert dat een bestuursorgaan na vernietiging van een besluit de wettelijke beslistermijn in acht moet nemen.

17. Het Buurtcomité Indische Buurt heeft zich tot de Nationale ombudsman gewend, omdat het college geen uitvoering gaf aan de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 april 2008. Toen, ondanks meermalen aandringen van zowel het buurtcomité als de Nationale ombudsman uiteindelijk een beslissing werd genomen, bleek deze geen betrekking te hebben op de desbetreffende uitspraak van de Raad van State.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Gelet op het vorenstaande is er voor de Nationale ombudsman aanleiding een aanbeveling aan dit rapport te verbinden.

Slotbeschouwing

Veelvuldig vraagt de Nationale ombudsman aandacht voor een goede relatie tussen overheid en burgers. Het tijdig behandelen van verzoeken of aanvragen, het nakomen van afspraken en het honoreren van gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens overheidsinstanties is daarbij essentieel.

Met verbazing heeft de Nationale ombudsman kennis genomen van de wijze waarop de gemeente Delft in de onderhavige kwestie heeft gecommuniceerd. Of liever gezegd: niet heeft gecommuniceerd. Meermalen is vanuit het buurtcomité aangedrongen op het nakomen van een rechterlijke uitspraak. Vervolgens heeft ook de Nationale ombudsman gewezen op het nakomen van deze plicht. Zonder resultaat. Uiteindelijk, als het buurtcomité met de gemeente in gesprek is gekomen, besluit de wethouder niets meer te doen, omdat de Nationale ombudsman bij de zaak is betrokken. Vervolgens volgt, op de door de Nationale ombudsman bij de opening van het onderzoek gestelde vragen een volledig stilzwijgen.

In onderhavige kwestie heeft de gemeente Delft geen blijk gegeven van het voor overheidsinstanties noodzakelijk besef voor het onderhouden of opbouwen van een goede relatie met zijn burgers. Ook de gemaakte excuses voor het feit dat de 'aangelegenheid enige tijd in de vergetelheid is geraakt' blijken in de praktijk geen waarde te hebben gehad.

De Nationale ombudsman verwacht van het college van burgemeester en wethouders, als verantwoordelijk bestuursorgaan, dat het maatregelen neemt om dit besef te stimuleren zodat vergelijkbare situaties in de toekomst worden voorkomen. Daarbij is naar de mening van de Nationale ombudsman specifiek een rol weggelegd voor de burgemeester die, ingevolge het bepaalde in artikel 170 van de Gemeentewet, onder andere toeziet op een zorgvuldige behandeling van bezwaarschriften en klachten.

Conclusie

De klacht over het college van burgemeester en wethouders van Delft is gegrond, wegens schending van het vereiste van rechtszekerheid.

Aanbeveling

Het college van burgemeester en wethouders van Delft wordt aanbevolen op zo kort mogelijke termijn een Plan van Aanpak op te stellen, waarmee wordt voorzien in het door het buurtcomité gedaan verzoek om een nieuwe voor beroep vatbare beslissing teneinde tot een definitieve afhandeling in de onderhavige, concrete zaak te kunnen komen en waarin maatregelen worden opgenomen teneinde te voorkomen dat op brieven, verzoeken e.d. van burgers niet tijdig of in het geheel niet wordt gereageerd. Het college wordt tevens verzocht in een gesprek met de Nationale ombudsman nadere afspraken te maken hoe dit Plan van Aanpak het beste kan worden gerealiseerd of uitgevoerd.

Bevindingen

1. Op 13 september 2008 klaagde de heer K. namens het Buurtcomité Indische Buurt erover, dat het college van burgemeester en wethouders geen uitvoering gaf aan de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 april 2008. Hierbij is het college opgedragen een nieuwe beslissing te nemen in de zaak tussen het buurtcomité en de gemeente over het nieuwbouwproject "De Smaragd" en het griffierecht te vergoeden. De heer K. schreef dat dit al de tweede keer was dat het college zich niet aan de uitspraak van de rechtbank hield en het buurtcomité genoodzaakt was contact op te nemen.

2. Op 7 oktober 2008 verzocht de Nationale ombudsman de gemeente Delft snel een nieuwe beslissing te nemen en het griffierecht te vergoeden. Eind december 2008 meldde de heer K. dat nog geen reactie was ontvangen. Omdat de klacht relatief eenvoudig op te lossen leek, verzocht de Nationale ombudsman via de e-mail de gemeente Delft aan te

geven of inmiddels een nieuw besluit was genomen en het griffierecht was betaald. Dezelfde vraag is begin februari 2009 via de e-mail gesteld aan de betrokken ambtenaar en, wegens het uitblijven van een reactie, op 18 maart 2009 herhaald. Kort daarna ontving de Nationale ombudsman, onder aanbieding van excuses voor het uitblijven van een reactie, de mededeling dat inmiddels een conceptbeslissing aan het college was voorgelegd en een betaalopdracht was verstrekt.

3. Op 4 mei 2009 wendde de heer K. zich opnieuw tot de Nationale ombudsman.

Het college had weliswaar een nieuw besluit genomen, dat blijkens de laatste alinea niet voor beroep vatbaar was. De Nationale ombudsman werd gevraagd het college van burgemeester en wethouders te laten komen tot een correcte afhandeling, waarmee tegemoet gekomen werd aan de rechtsbescherming van verzoekers.

4. In zijn brief van 6 april 2009 schrijft het college dat de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State op 14 maart 2007 de eerdere uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage heeft bevestigd en het heroverwegingsbesluit van het college van 27 juli 2006 over de verleende bouwvergunning voor het project "De Smaragd" heeft vernietigd. Als gevolg daarvan diende het college een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 24 juli 2005. Het bezwaarschrift werd wederom ongegrond verklaard.

Voor het feit dat de aangelegenheid geruime tijd in de vergetelheid was geraakt, bood het college zijn excuses aan.

5. In reactie merkte het buurtcomité op dat verwezen wordt naar de uitspraak van de Raad van State van 14 maart 2007, terwijl het college daar reeds eerder een nieuw besluit op had genomen en blijkbaar nu twee keer een nieuw besluit heeft genomen op dezelfde uitspraak. De onderhavige klacht van het buurtcomité had betrekking op de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 april 2008. Bijna een jaar na dato is er derhalve door het college wel een nieuw besluit genomen, maar niet naar aanleiding van deze uitspraak. Ook achtte het buurtcomité de opmerking dat de zaak in de vergetelheid was geraakt onjuist. Het college was meermalen schriftelijk, zowel via de e-mail, als telefonisch en via de Nationale ombudsman gewezen op het uitblijven van een beslissing. Ook was er een afspraak voor het spreekuur van de burgemeester gemaakt, maar deze afspraak was niet nagekomen zodat de vertegenwoordiger van het buurtcomité onverrichter zake naar huis moest.

6. Vanuit de Nationale ombudsman is de gemeente Delft gevraagd het buurtcomité duidelijkheid te verstrekken over de verdere afhandeling en zo mogelijk daarover met het comité in overleg te treden. In toelichting op de klacht gaf de heer K. aan dat de gemeente een bouwvergunning heeft afgegeven voor een nieuwbouwproject, maar dat daarbij niet is voldaan aan het vereiste van voldoende parkeergelegenheid. Na uitspraak van de rechtbank verleende het college ontheffing van dit vereiste. Van de 93 benodigde

parkeerplaatsen zijn er 54 op het terrein zelf aangelegd en neemt de gemeente naar de mening van het buurtcomité ten onrechte aan dat er in de omgeving gelegenheid is voor de resterende parkeerplaatsen. Het buurtcomité stelt dat er onvoldoende parkeergelegenheid is en dit al jaren tot parkeeroverlast leidt.

7. Op 26 augustus 2009 deelde de heer K. mee dat er op 8 juni 2009 een gesprek is geweest met de wethouder publieke dienstverlening, waarbij was afgesproken dat deze binnen twee weken iets zou laten horen. Door de betrokken wethouder zou daarbij zijn toegegeven dat het besluit van 6 april 2009 incorrect was. Inmiddels waren er echter al weer bijna drie maanden voorbijgegaan zonder dat het buurtcomité iets had vernomen. Vervolgens ontving de Nationale ombudsman via de heer K. een afschrift van de brief van het college van 4 september 2009. Hierin schrijft het college, in reactie op de brief van verzoeker van 4 mei 2009, de verwijzing naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 16 april 2008 in het besluit van het college van 6 april 2009 als ingelast te beschouwen.

Inhoudelijk doet een en ander naar het oordeel van het college niets af aan de motivering van het nieuwe besluit, aangezien de nog resterende discussie gaat over parkeerplaatsen die er naar de mening van het college steeds zijn geweest en zijn gebruikt door de voormalige bewoners van de voor het project gesloopte woningen. Zowel de Raad van State als de rechtbank zouden over het standpunt van het college hebben geoordeeld dat dit onder meer vanwege het ontbreken van een nulmeting voor de aanvang van de reconstructie niet verifieerbaar is en dat daarom de onderbouwing van het besluit onvoldoende werd geacht en als gevolg daarvan was vernietigd.

Het college beëindigde de brief als volgt:

"Wij vinden in uw brief van 4 mei 2009 derhalve geen aanknopingspunten om ons besluit van 6 april 2009 te herzien. Wij hopen dat wij uw brief desondanks naar genoegen hebben beantwoord. Overigens is inmiddels de wettelijke termijn waarbinnen beroep kan worden ingesteld tegen dit hernieuwde besluit verlopen. Wij hebben tot op heden (nog) geen bericht van de rechtbank 's-Gravenhage ontvangen dat u tegen dit besluit beroep heeft ingesteld. Mocht dit onverhoopt ook niet het geval zijn dan is het besluit van 6 april inmiddels onherroepelijk."

8. Op 28 september 2009 plaatste de heer K. diverse kanttekeningen bij de redentie van het college. Naar aanleiding van het gesprek dat de buurtvereniging met de wethouder publieke dienstverlening had gehad, merkte hij op dat daarbij zou zijn afgesproken dat het buurtcomité binnen twee weken bericht zou krijgen met een uitnodiging voor een vervolggesprek met betrekking tot een nieuw besluit. Ondanks meerdere herinneringen aan deze toezegging is door de betrokken wethouder niet meer gereageerd en weigert de wethouder met het buurtcomité in gesprek te gaan.

9. Op 16 oktober 2009 vroeg de heer K. de Nationale ombudsman wederom de gemeente Delft er toe te bewegen een nieuwe beslissing te nemen en met het buurtcomité in gesprek te gaan. Verwezen werd naar een e-mail van de wethouder van publieke dienstverlening van 16 oktober 2009, waarin deze schrijft:

"Ik heb u toegezegd deze week een reactie te geven op uw verzoek om een afspraak (...). In het artikel in het AD van 18 september zegt u daarover dat u de Nationale ombudsman heeft ingeschakeld. Er van uitgaande dat dit bericht juist is, wachten wij de uitspraak van de ombudsman af. (...)"

10. Bij de opening van het onderzoek deelde de Nationale ombudsman het college mee dat hij zich op het standpunt stelt dat bestuursorganen er in beginsel naar moeten streven dat langslpende juridische procedures zoveel mogelijk worden voorkomen. Alhoewel in sommige situaties niet valt te voorkomen dat de rechter zich uiteindelijk dient uit te spreken over een bepaalde aangelegenheid, kunnen andere vormen van conflicthantering meer aangewezen zijn om tot een oplossing te komen.

Onder verwijzing naar dit standpunt is het college gevraagd aan te geven waarom er in het onderhavige geval niet voor is gekozen om in overleg te treden met het Buurtcomité Indische Buurt om te bezien of en in hoeverre een oplossing van de door het buurtcomité aangevoerde parkeeroverlast zou kunnen worden gerealiseerd.

11. Daarnaast verwees de Nationale ombudsman naar het vereiste van rechtszekerheid. Dit houdt onder meer in dat overheidsinstanties gevolg geven aan rechterlijke uitspraken. Dit impliceert dat een bestuursorgaan na vernietiging van een besluit de wettelijke beslistermijn in acht moet nemen. Het college werd, onder verwijzing naar dit vereiste, gevraagd of het de klacht over de duur van de beslistermijn na de rechterlijke uitspraak gegrond acht.

12. Onder verwijzing naar de opmerking van het college dat de 'aangelegenheid enige tijd in de vergetelheid' is geraakt is het college gevraagd aan te geven hoe dit mogelijk is, nu de heer K. stelt daar meermalen over te hebben gerappelleerd. Tevens is het college gevraagd hoe het voorkomt dat in vergelijkbare gevallen niet tijdig wordt gereageerd.

13. Verder is het college gevraagd zijn standpunt, dat zijn brief van 6 april 2009 wel degelijk als een voor beroep vatbare beslissing moet worden aangemerkt nader te motiveren. Een en ander mede gelet op het feit dat is geconstateerd dat deze brief geen beroepsmiddelen verwijzing bevat, terwijl het college nu wel stelt dat de beroepstermijn ongebruikt is verstreken en deze beslissing inmiddels onherroepelijk vaststaat.

14. Ten slotte is het college er op gewezen dat de Nationale ombudsman hecht aan een klachtbehandeling waarbij in individuele gevallen zoveel mogelijk een 'oplossing op maat' kan worden gegeven, met voorkoming van onnodig formele procedures. Daarbij is

aangegeven dat daarom vanuit het Bureau Nationale ombudsman is ingezet op het zo spoedig mogelijk nemen van een nieuwe beslissing en het terugbetalen van het griffierecht. Onder verwijzing naar het feit dat de Nationale ombudsman contactpersonen heeft in elke gemeente om de communicatie tussen de Nationale ombudsman en de gemeente snel en efficiënt te laten verlopen uitte de Nationale ombudsman zijn verbazing over de opmerking van de wethouder in zijn reactie van 16 oktober 2009, waarin hij stelt de uitspraak van de Nationale ombudsman af te wachten zonder bij de Nationale ombudsman zelf navraag te doen over de status van de klachtbehandeling.

Omdat de Nationale ombudsman de relatie tussen hem en, bijvoorbeeld, de gemeenten graag als een gelijkwaardige, met eigen rollen en verantwoordelijkheden, ziet is het college gevraagd zijn visie te geven op eventuele suggesties over het verbeteren of versterken van deze rollen.

15. Kort na de opening van het onderzoek, ontving de Nationale ombudsman een ontvangstbevestiging. Verder bleef, ondanks rappel, reactie in het geheel uit.

Achtergrond